

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Neka slabo oblečena, propadla žena je ravno hotela vreti nekega otroka z mosta v reko.

V trenutku, je stal Felsing za morilko.

Z eno roko zgrabi žensko, a z drugo prime otroka, ki se je nahajal v nevarnem položaju.

— Prokleta! — vzkligne on. — Ubiti hočeš nedolžnega otroka, ki se ne more braniti!

Hijacinta Jankovič ni mogla spregovoriti niti besedice. Drhtela je in zaman iskala besed, s katerimi bi se opravičila.

Felsing pritisne otroka na svoja prsa. Rešil mu je življenje.

— Zahvalite Boga, — reče on in preteče pogleda ženo, — da sem prišel mimo. Obrnil sem vas pred zločinom. Lahko bi vas predal policiji, toda pristediti vam bom Sibirijo. Odišite in ne pridite mi več pred oči!

Hijacinta Jankovič se je med tem zbrala. Bila je zopet predrzna.

— Kaj? Otroka mi hočete odvzeti? — vzkligne in se postavi izzivalno pred njega. — Pazite, da vas ne izročim policiji.

— Zalotil sem vas, ko ste hoteli umoriti tega otroka, zverinska žena!

Žena se porogljivo nasmeje.

— Zdi se mi, da ste slepi! — pravi ona. Drugače bi opazili, da sem hotela otroka samo prestrašiti, ker je bil hudoben. Rekla sem mu: Bodi miren, ker te drugače vržem v vodo! A nato sem ga dvignila nad ograjo.

— Te vaše drzne laži vam ne verjamem! Če bi prišel trenutek pozneje, bi ležal sedaj ta dečko v hladni Nevi. Ubogi, mali deček! — Moj Bog, kaj je to! Saj ta obraz mi je znan!

— Saj to je Vladimir, moj mali varovanec!

Hijacinta Jankovič se vgrizne v ustnice.

Ta tujec torej pozna otroka! To bi ji moglo postati nevarno.

— Mar bodele trdili žena, da je to vaš otrok? — nadaljuje Felsing ježno. — Na policijo! Tam bodele povedali, odkod imate tega otroka!

— Polcija bi se morala potruditi k meni, se nasmeje morilka, toda ta pankert v vaših rokah mora vendar umreti!

Ona zamahne s svojo koščeno roko. Udarec bi moral razbiti nežno Vladimirovo lobanjo, toda Felsing se obrne, tako da ga je zadela na roko.

Takoj je oštal sam z otrokom; Jankovička je pobegnila.

Tako je stal Felsing sredi noči na mostu, držeč otroka v naročju, ozirajoč se in ni vedel, kaj bi storil.

Moral je iti za Ružico, ki je tekla k obali.

Rešil je življenje Vladimiru,

toda mogoče je v teh minutah, ki jih je izgubil, propadlo drugo življenje.

Toda otrok ni smel ostati še dalje na ulici, bilo je jako mrzlo. Bilo je potrebno, da ga odnese v toplo sobo, da ga spravi v posteljo, ker drugače ga je zastoj iztrgal iz morilčinih rok.

— Hvala Bogu, da sem vas našla! — vzkligne v tem nekdaj ob njem in on ugleda Petrovno. — Šla sem za vami, gospod Felsing, — pravi ona zasmehljivo. — Tekli ste tako hitro, da je samo slučaj, da sem vas našla. — Toda kakšnega otroka imate v rokah? Kaj to pomeni? Odkod je ta otrok?

— Ravnokar sem ga rešil, — odvrne Felsing hitro. — Pogledajte, Petrovna, to je naš mali Vladimir!

Grbasta šivilja iznenadena vzkligne; takoj je bil malček v njenem objemu.

— Moj Vladimir! — vzkligne, — moj mali sladki deček! — Oh, kako ga zebe! Mislim, da ima mrzlico! Bolan je, moj Bog, gospod Felsing, otrok je v resnici bolan.

— Tega se tudi jaz bojim, zato je treba, da ga čim prej prinesemo domov in položimo v posteljo. Imate denar pri sebi?

— Nekaj rubljev.

— Vzemite voz in odpeljite se domov. Pazite se pred neko ženo, ki se vam bo morda med potjo priključila. Jaz moram naprej. Bojim se, da sem izgubil že preveč časa!

On odhiti in ni več slišal njenih besed.

— Bog z vami in pobotajte se z njo!

Ni pazil na vihar in metež. Tekel je dalje in res zapazil Ružico, kako je klečala na obrežju zamrznjene Neve.

Ravno na tem mestu je bilo obrežje zelo strmo. Vsaka ne previdna kretnja bi jo mogla zrušiti v globino.

Felsing sedaj ni več tekel. Previdno se je plazil bližje.

Toda sneg je pod njegovimi koraki škripal, in to ga je izdalo. Ona ga opazi, skoči na noge, razprostre roki in vzkligne:

— Nazaj! Ne iztegni roke, da me rešiš! Ne kaznuj me tako kruto!

— Ružica! — vzkligne Felsing. — Zlomila si mi srce, uničila si srečo mojega življenja, pokvarila si mi moje sanje, toda jaz ti odpuščam! Vem, da si še stokrat nesrečnejša od mene!

— Oh, ti krasni človek! — spregovori ona z drhtečim glasom, — krasen človek — zakaj sem te morala prevarati! — Prokleta naj bo strast, ki me je zapeljala.

Ona dvigne roki.

— Blagoslavljam te, Konrad Felsing. Daj Bog, da boš srečen v svojem življenju. Pozabi me in poišči si drugo ženo, ki te bo vredna! Zbogom! Pozabi me, toda ne me preziraj!

Ona stopi tik k prepadu. Konrad je videl, kako se je majala — a nato skoči k njej.

— Ružica, jaz ti odpuščam! Ružica, ostani, ostani pri meni!

Prepozno — prepozno! Zasliši se krik, a nato —

Njeno telo se skotili in zamolklo udari na zamrznjeno površino Neve, in jo s praske-tanjem razbije.

— Nesrečnica, kaj si storila? — vzkligne on prestrašen.

Okrog njega je zavladala tišina. Vihar je tulil; glasilo se je kot vzdihovanje obupanih duš.

Nesrečnica z železno masko

V Irkutsku, enem izmed največjih mest severne Sibirije, je živel kovač Vulkov. Bil je to močan mož, s sivo malo brado, ki ga je poznal v mestu vsak otrok.

Nekega meglenega večera je stal pred hišo in se naslonil na ograjo.

Stari Vulkov je živel že osemnajst let v Irkutsku, toda sem ni prišel radevolje. Stari ljudje so se spominjali njegove žalostne usode.

Bil je ugleden moskovski meščan. Imel je hišo, konje, vozove, denar. A njegov poseben ponos mu je bil njegov sin.

Ta ni niti bil njegove krvi. Vzel je otroka in mater iz usmiljenja, ker so vrgli brezsrčni upniki ubogo vdovo na ulico.

Vulkov še tedaj ni bil oženjen. Njemu se je uboga žena smilila, vzel jo je k sebi, v dveh letih jo poročil in tako je dobil deček očeta.

Vulkov je dečka neizmerno ljubil in ga je dal šolati. Pozneje ga je poslal na vseučilišče. Mladenič je pretrpel kot otrok s svojo materjo težke dneve pomanjkanja, čutil je jarem, pod katerim sta živela, poznal je trpljenje svojega naroda, in zato mu je bil cilj, da mu pomaga.

Mladenič je mnogo potoval po deželi, da spozna življenje ljudstva. Obiskal je velike tovarne, vasi, slišal je vzdihovanje kmetov, delavcev, in ko je spoznal vso rusko bedo, je napisal knjigo, ki je ruski vladi kmalu pognala strah v kosti.

Mnogo tisoč izvodov te knjige se je razpečalo v Rusiji. Imenovala se je "Zibeljka bede."

Toda Vulkov ni doživel mnogo veselja s svojim sinom.

Nekega lepega, solčnega nedeljskega jutra vdre orožniški častnik z nekaj kozakov v ko-

vačevo hišo in zapove Vulkovu, da pripelje sinu, ker ga mora aretirati.

Vulkovu se je komaj posrečilo na nekak način opozoriti Mihajla, ki se je nahajal v svoji sobi, in da mu omogoči beg, je zastavil orožnikom pot.

Orožniški častnik ga je začel zmerjati in ga je imenoval izdajalca ter ga je hotel s silo odriniti. Kovač zgrabi kladivo. Tedaj nenadoma, nihče pozneje ni mogel povedati, kako se je zgodilo, zamahne on in v trenutku je ležal častnik na tleh z razbito lobanjo.

Tako je postal Vulkov morilec. Toda njegov ljubljeneč, Mihajlo, je imal časa, da se reši.

Vsej Moskvi se je smilil dobri kovač, toda pomagati mu ni mogel nihče.

Poslali so ga v Sibirijo. Za bivališče so mu določili Irkutsk, a po posebni milosti je dobil dovoljenje, da sme opravljati svoje rokodelstvo.

Od takrat je živel Vulkov

kot ugleden meščan v tem mestu. Še več, tudi policija je imela do njega zaupanje in se tako v ničemer ni opazilo, da je kaznjeneč.

Toda on ni ljubil ljudi. Sovražil jih je. Tako je bil popolnoma osamljen.

Njegova žena je umrla ko so ga odpravili v Sibirijo, a o svojem ljubljencu Mihajlu ni ničesar več slišal. Kaznjence je bilo strogo prepovedano čitati časopise, a vsako pismo je pregledala policija.

Toda baš misel na Mihajla ga je najbolj mučila. Ko bi vsaj vedel, da ta živi, da ga bo mogoče vendar še enkrat videl in ga objel!

— Neka slutnja mi pravi, — mrmra stari kovač vrnivši se v hišo, — da ga bom vendar še videl. — Ha, ta ne bo propadel! Pametnejši je on od njih vseh!

On vstopi v udobno urejeno sobo in sede k mizi, na kateri ga je čakala njegova skromna večerja.

Vulkov ni imel nobenega služabnika; sam si je pripravljaj jed; ni maral videti nikakega tujega obraza.

Ko je starec povečerjal, se je nekaj časa sprehajal po sobi sem in tja, a nato se je začel slačiti ter se je vrgel na ležišče.

— Kako dolgo bom ostal tu kot kaznjeneč? — se vpraša. — Nekega jutra me bodo našli na moji postelji mrzlega in trdega. Tedaj bodem svoboden; li močni udarci, a glas je vpil svobodnejši od cara v Petro-

gradu. Njegova glava omahne na blazino in glasno smrčanje je dokazovalo, da je zaspal.

Bilo je nekaj pred polnočjo. Naenkrat se starec prebudi. Nekdo je tolkel po oknu in klical:

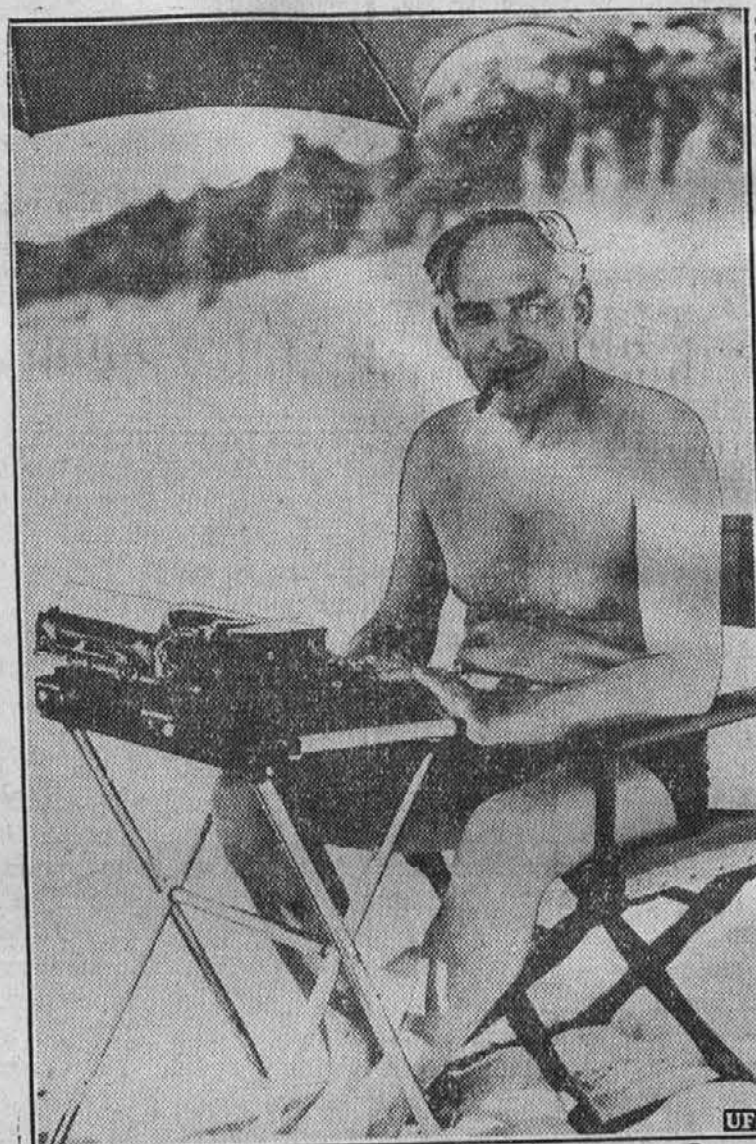
— Odprite, starček! Odpri-

te v imenu zakona, starec!

Starec si zmane oči, vstane s težko muko iz postelje. Na okno so še nadalje padali močni udarci, a glas je vpil vse močneje.

John Roosevelt s svojo mlado ženo. John je sin predsednika Roosevelta in je prav tako strasten ribič kot njegov oče.

Republikanski senator Arthur H. Vandenberg iz Michigana, je zaposlen tudi v kopališču na Michiganskem jezeru. Vandenberg ima lepo priliko, da bo kandidat za predsednika Zed. držav na republikanski listi.

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan pregledjva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovec, ki oglašuje v Ameriški Domovini je zanesljiv in pri njem kupujva."

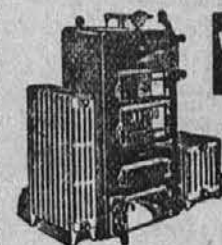
ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

WOLFF HEATING CO.

Telefon: GLEnvill 9218

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS največji Clevelandški razpečevalci

Vroč vrel, para, greje z vročo vodo in ventilacijski sistem instaliran.

F.H.A. odplačila—3 leta za plačati

Nobenega plačila takoj.

Proračun zastoni. — Sprejemamo naročila izven mesta.

Popravila in razni deli znižani v ceni.

Vprašajte za našega slov. zastopnika.

715 EAST 103rd STREET

CLEVELAND, OHIO

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM

Pohištvo in vse potrebščine za dom.

6612 ST. CLAIR AVE.

HEnderson 2978

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družbene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. HEnd. 5670